

головною основою суверенітету держав. Задля цих цілей використовується введене М. Оукшотом поняття відмінності практичних та цільових зв'язків. Світова система – це практичний зв'язок держав, заснований на співіснуванні, однак він не має жодної спільної мети. Держави можуть добровільно укласти різні договори, які завжди є цільовим зв'язком. Міжнародне право встановлює умови та обставини укладання, дотримання, зміни та відміни договорів, а також є продуктом практичного зв'язку. Однак цього недостатньо: «Потрібно таким чином спроектувати світову систему, щоб вона включала різні способи життя та концепції блага. Такий підхід набуває повсякчас більшої цінності в мультикультурному світі. Однак для його успіху люди поза колом західної культури змушені погоджуватись із західними правилами практичних зв'язків, не звертаючи увагу на їх західний генезис» [6, с. 97].

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Корженко В. В. Парадигмально-ціннісні орієнтири суспільного поступу та публічне управління / В. В. Корженко // Державне будівництво : електронне видання. – Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2016. – № 1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2016-1/doc/2/03.pdf>
2. Політична енциклопедія / Редкол. : Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – Київ : Парл. вид-во, 2011. – 808 с.
3. Beitz C. Political Theory and International Relations / Charles R. Beitz. – Princeton, New York : Princeton University Press, 1979. – 264 p.
4. Beitz C. International Ethics: A Critical Introduction / Charles R. Beitz. – Princeton, New York : Princeton University Press, 1985.
5. Frost M. Towards a Normative Theory of International relations / M. Frost. – Cambridge : Cambridge University Press, 1986.
6. Nardin T. Law, Morality and the Relations of States / T. Nardin. – New York: Princeton University Press, 1983.
7. Smith M. Realism Thought from Weber to Kissinger / Michael Joseph Smith. – Baton Rouge : Louisiana State University Press, 1986. – 256 p.

Криворучко Н. И., канд. арх., доц.,

Тищенко В. А., магістрант,

Харьковский национальный университет городского хозяйства имени А. Н. Бекетова, Украина

АРХИТЕКТУРА ЦЕНТРОВ ВЫСОКОЙ МОДЫ КАК СОЦИАЛЬНЫЙ ПРОДУКТ

Архитектор формирует общественные пространства, как социальные коммуникации. На сегодняшний момент общество нуждается в таких пространствах – это такая часть городской среды, которая постоянно и бесплатно доступна для населения. Чаще всего под общественными понимаются места, где происходит городская общественная жизнь. Такие как выставочные центры, зрелищно-театральные центры, площади, набережные, улицы, пешеходные зоны, парки. Можно сказать, что именно общественные

пространства формируют единую городскую среду, социальный контекст города, реализуя возможность для совместного проведения досуга, общения, реализации творческих идей и т.д. Успешные города мира имеют развитую систему общественных пространств и в эту группу попадают Центры Высокой Моды. Центры прогнозируют будущее развитие общества в контексте как одежда и стиль жизни.

Мода является связующим звеном между людьми – выступает как коммуникационный месседж. Понятие коммуникации рассматривается как обмен информацией, мыслями, процесс социального взаимодействия, механизм становления социальной личности, как связующий механизм мышления и деятельности, выработки общих смыслов. Современные языки города вот уже больше чем столетие активно борются за право первенства: это язык «высокого урбанизма» и язык повседневных практик. «Высокий урбанизм», которым руководствуются властные элиты, представляет собой материальное воплощение властного дискурса. По мнению А. Лефевра, пространство можно понимать скорее, как продукт социального взаимодействия, нежели как независимую данность. Стратегии государства или предпринимателей относительно изменения пространства часто вступают в конфликт с представлениями и повседневными практиками горожан в социальном пространстве. Оно представляет собой триединство следующих составляющих: репрезентации пространства, пространства репрезентаций, пространственные практики. Согласно концепции А. Лефевра, общество выступает в качестве создателей (creators) места, а, следовательно, именно повседневные практики, способы интерпретации места создают его как таковое.

Еще одно важное положение, предложенное исследователями города А. Лефевром и Д. Харви, – «право на город» [1, 2], согласно которому все городские пространства должны отвечать интересам жителей города. Идеальным городом называется такой город, где у всех жителей есть право на его использование. Человек имеет право на город вне зависимости от своего социального статуса, просто потому, что он живет в этом городе.

Городское пространство согласно этой концепции должно развиваться так, чтобы удовлетворять потребности и интересы его жителей, тех, кто пользуется этим пространством, решая свои повседневные задачи и проблемы, а не только тех, кто этим пространством владеет («отцов города»), «право на город» представляет собой процесс постоянного присвоения пространства местными жителями [3].

Архитектура, как и мода передает общекультурный месседж и такой значительный города Украины, как Харьков, на протяжении многих десятилетий имеющий влияние на развитие архитектуры в Украине, нуждается в культурно-социальном комплексе – Центре Высокой Моды (ЦВМ). Анализируя практику ведущих стран в этой области таких, как Франция, Италия, Великобритания, Соединенные Штаты Америки можно констатировать, что ЦВМ является не только культурным эпицентром страны, но и осуществляет социокультурные связи между различными странами. ЦВМ реализует множество функций: торговую, выставочную, административную;

являється зоною мастерских, фотостудий, бібліотеки і інформаційного центру, модельного агентства, видавництва журналу мод і других допомогательних напрямлений роботи. ЦВМ буде ілюструвати соціальний продукт, зв'язь «внутреннього» і «внешнього», принцип інтеграції «старого» і «нового», то єсть вписування в оточуючий предметно-пространственный історический контекст міста. Застосування цих принципів архітектури сприяє створенню благоприємних умов для життєдіяльності людей. Архітектура таких центрів і просторів, формує навколо себе міське пространство, відражає найкращі тенденції архітектури і дизайну ХХІ століття.

СПИСОК ІСТОЧНИКОВ

1. Lefebvre H. Writings on cities (E. Kofman & E. Lebas, Trans., Eds.) Malden, MA: Blackwell Publishing, 1996.
2. Харви Д. Право на Місто [Електронний ресурс] /Переклад з англійського Артема Смирнова //Логос 3 (66) 2008. Режим доступу: http://www.intelros.ru/pdf/logos_03_2008/04.pdf.
3. Радіонова Л. А. Право на місто: філософський контекст / Scientific challenges economic and legal challenges 2018.— Наукові виклики. — №10.— Спеціальне видання економіко-правові виклики 2018 року // Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Економіко-правові виклики 2018 року 14 січня 2018 року, м. Львів // м. Львів : Національна академія наукового розвитку. — НАНУ, 2018. — С. 145–148.

Кудрявцева К. О., помічник-консультант
депутата міської ради,
м. Харків, Україна

ПОЛІПШЕННЯ ЯКОСТІ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАВДЯКИ ПІДВИЩЕННЮ ІННОВАЦІЙНОСТІ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У Харкові, як і в багатьох інших містах України, вельми гостро стоять питання якості міського простору для громадян. Доволі низький показник міського середовища у своїх економічних, соціальних та культурних вимірах впливає на якість життя громадян, економічну та туристичну привабливість міст як осередків. Одним із найважливіших показників успішності муніципальних органів влади є рівень задоволеності громадян міським простором, їх бажання жити в ньому, рекомендувати власне місто як культурний, рекреаційний, туристичний осередок. На жаль, існує майже сталий перелік проблем великих міст України, які знижують привабливість туристичних та економічних зон української держави. Наявні соціологічні дослідження дозволяють виявити найбільш гострі господарчі проблеми на думку громадян. Серед них:

- Майже по всій території катастрофічний стан покриття шляхів сполучення, в деяких випадках його практично повна відсутність (значною мірою йдеться про міжміські шляхи сполучення, дороги М 41 та Р 51, Т2101 та інші Харківської області).